

Referandum çalışmaları demokratik ve eşit şartlarda olmadı. Hayırcılar olanaksızlık içinde çalışıp baskı ve saldırılara uğrarken, evetçiler devlet olanaklarını seferber ettiler. Olumsuzluklara rağmen, pazar günü sandıktan çıkacak sonucu milli iradenin tecellisi olarak herkes kabullenecektir! Hafızalarımızı tazeleyip bu sürece nasıl getirildiğimize bakalım. Demokraside bir arpa boyu yol almayı, almış gibi rol yaparak adalet, hak, hukuk ve özgürlük içinde yaşam bekleyen gözümüzü yollarda bıraktılar.

Dava arkadaşlarını,

“cehenneme kadar yolun var”

dercesine yarı yolda bir bir bırakıp, yola çıktıkları eski ortaklarıyla da yol ayrımında yolunu değiştirerek biz döndük, siz teröristsiniz dediler.

İnsanları, haksız olarak cezaevine atılan yakınları için Silivri ve diğer cezaevleri yollarına düşürerek savcısı oldukları davaların altında ezdirdiler.

Yeniden Osmanlı derken, Osman Gazinin dedesi Süleyman Şah'ın mezarına Suriye'de sahip çıkamayıp yollarda gezdirdiklerinde, atalarımızın kemikleriyle vatandaşlarımızın vicdanlarını sızlattılar.

Dış politikada, batıyla yol ayrımına gelip, yolumuzu aydınlatacak vizyonları olmadığından yolda tökezlemeye başladılar.

Hak yolundan gider gibi yapıp dinimizin yolunu şaşırttılar. Reis'e dokunmanın sünnet olduğu vb. yalanlarını söylerken, islam alimlerine saç baş yoldurdular.

Dillerine dolayıp da beyinlerinde yer almayan milli irade kavramıyla başbakan olan Davutoğlu'nun yollarına diken, milli irade ile alakasız Binali'nin yollarına gül ektiler.

Uluslararası ilişkilerde yol yordam bilmediklerinden yoldan çıkmaya ve yolda bulduklarını da vatandaş yapmaya başladılar. Kızdıklarına Eyyy... nidalarıyla yalandan bağırıp, kızamadıklarına ise öpücük yollayarak müzik notası bile veremediler.

Dün aldatıldım, bu gün

“ne aldanan olduk ne aldatan”

derken gerçeğin yollarına mayın döşeyerek aslında yolu izi kaybettiklerini anlattılar.

Siyaseti, işini yoluna koymak için yapanlar konvoy gibi yola dizildiler. Yolsuzluktan yoldan çıkıp işlerini hale yola koyanlar, alın teri ile etik değerleri çamurlu yollarda bıraktılar.

17/25 Aralık ve Deniz Feneri gibi büyük yolsuzluklara yol açıp, Amerika ve Almanya adaleti önünde de ülkemizi üçüncü dünyaya yolladılar.

“Yolsuzluk yapan bakanları yüce divana gönderirsek siyasi hayatımız biter”

deyip adeta ülke bitebilir ama biz yolumuzdan dönmeyiz dediler.

KİT leri satıp, milli sermayenin yolunu izini kestiler. Üretimde yol alamadıkça, beceriksizliklerini faiz lobisine bağladılar. Yolsuz kaldıkça kurdukları Türkiye Varlık Fonu aracılığıyla varlığımızı ipotek edip, kredi almak için yeniden Düyun-u Umimiye'yi hayata geçirdiler.

Deli Dumrul gibi, yoldan geçen ve geçmeyenden para alacak köprüler, geçitler yaptırıp, yandaşlarına yolunu buldururken, adını yap işlet devret koydular.

Yolsuzluk için yol yapanlar, yoluna can vermek için beyaz kefene sarıldılar.

Havuz grubu oluşturup özgür medyayı yolcu ederek, emirle medya yazarları atadılar. Cezaevlerini gazetecilere yol geçen hanı yaptılar.

Bölücü bayraklarını Ankara ve İstanbul'a oy için asıp, Kerkük'e asılınca işbirlikçi Barzani'yle çıkmaz yollara girdiler.

Sonuçta, yolda nelerle karşılaşacaklarını bilmeden bu yola baş koydum diyenler başkanlık yolu tutturdular. Ne açıldığı belirsiz toplu açılış mitingleriyle anayasayı ihlal ettiler ama yolun

çatallandığını görüp zor yollara girdiler ve on beş yıldan beri beceriksizlikten yoluna koyamadıkları işleri terör de dahil olmak üzere 17 Nisan'da bitirmeyi vaat ettiler. Bunlar yetmezmiş gibi şehit kanlarıyla sulanmış ülkenin yönetimini tek adama verin dediler.

İşte bize bunları oylatacaklar! Evet mi, hayır mı?

Halkımız pazar günü ülkesini, geleceğini ve bölgesel olarak da fındığını düşünerek yola çıkacaktır.

□ □ Hayırlı yolculuklar ülkemizin temiz ve güzel insanları, yol yakınken düşünmezseniz son yolculuğumuz olabilir!